

ikke engang 10 pCt. beregnede for en Tjenestetid af 10 Aar eller derunder, og at disse Pensioners Størrelse var saa ringe, at de tilsammen end ikke udgjorde 3 pCt. af det hele Beløb, samt at deres Livrenteværdi ikke udgjorde 4 pCt. af alle Pensionernes Livrenteværdi. Som det altsaa vil ses, vil Forandringen finantseelt taget vel ikke have Stort at betyde for Staten, hvorimod den for de enkelte Personer vil blive af meget stor Betydning, ligesom jeg ogsaa tror, at det vil være mod selve Grundlovens Aand. Jeg tror derfor, at der ikke er noget Haab om, at dette Lovforslag vil kunne frembringe den ønskede Enighed. Naar det ærede Medlem derhos yttrede, at det er et almindeligt Dnske at komme bort fra den høie Pensionsbyrde, som han ansførte nu udgjør omtrent 1,800,000 Rd., og at den, som vil Maalet, ogsaa maa ville Midlerne, maa jeg dog bemærke, at det jo er tilstrækkelig oplyst, at den Størrelse, vor Pensionsbyrde nu har, tildeels er grundet i de overordentlige Forhold, som have fundet Sted, og fra hvilke vi tildeels endnu ikke have frigjort os, og at en betydelig Nedgang i denne Pensionsbyrde, selv uden nogen Forandring i Pensionsloven, absolut vil opnaas, efterhaanden som Forholdene forandre sig, og navnlig ogsaa derved, at de pensionsberettigede Embedsmænds Antal er blevet meget indskrænket, og at den Tid, inden hvilken de, som blive pensionsberettigede, opnaa at blive det, nu er meget længere end før, saa at de kun i en høiere Alder ville opnaa Pension. Det er derfor ikke berettiget for at naa Maalet at anvende hvilkensomhelst Midler.

Wojfen: Maaatte jeg blot til det ærede Medlem bemærke, at naar han sagde, at vi vare gaaede tilbage til det Standpunkt, som vi indtoges ifjor, saa maa han husse paa, at dette Standpunkt var et Indrømmelses Standpunkt, idet nemlig de Forhandlinger, som laa forud for Vedtagelsen i Udvalget, nemlig Forhandlingerne iforfjor, i alt Sald nærmede sig til det Standpunkt, som vi nu ere vendte tilbage til, da det blev gjort os til Nødvendighed selv at fremkomme med et Forslag til en Pensionslov, efterat den høie Regjering iaar havde opgivet at forelægge et

saadant. Naar det ærede Medlem endvidere sagde, at de Punkter vare usiøgtigt angivne fra min Side, mod hvilke Ministeren bestemt havde erklæret sig, da tror jeg ikke, at dette er ganske berettiget, navnlig efter de Uttringer, som fremkom fra den høitærede Finantsminister her i Thinget, idet de Punkter, som han netop lagde Vægt paa, var de to, som jeg nu nævnedes, medens han iøvrigt udtalte sin Samstemning med det daværende Mindretal; jeg kan i saa Henseende henvise til Folkethingstidenden Spalte 6101. Forøvrigt skal det ikke hermed være sagt fra min Side, at der i disse Uttringer af den høitærede Minister laa nogen Tilslutning til Flertallet; jeg har kun villet fremhæve, at Ministerens bestemte Modstand forekom mig at være rettet mod de af mig nævnte Punkter. Endelig kom det ærede Medlem tilbage til Principspørgsmaalet, der saa ofte og gjentagende har været til Behandling her, nemlig med Hensyn til Skalaen, at man nemlig fordrer en Skala med stærkere Stigning i de første Aar, for at den Pension, som en affædiget Embedsmand i en ung Alder kan faae, kan blive af nogen reel Betydning, gaaende ud fra en Fortolkning af en derhen hørende Grundlovsbestemmelse, som vi ikke kunne opfatte paa den Maade. Det er ganske rigtigt, at Pensionsberettigelsen er fastslaaet, og at Pension derfor skal tilstaaes enhver Embedsmand, men, idet vi have fastholdt dette Princip, forekommer det heller ikke Forslagsstillerne, at man bør gaa videre. Det, vi ønskede at opnaa, er just dette, at den Pension, som en Embedsmand faar i en yngre Alder, skulde ikke være nogen Forsørgelse, skulde slet ikke engang faae Karakteren deraf eller nærme sig dertil, men at det kun skulde være en formel Dpfyldelse af Grundlovens Bestemmelse, imedens forøvrigt Pensionen i en ældre Alder skulde være en virkelig Forsørgelse, hvad enten nu paa Grund af Alderdom eller paa Grund af Sygdom.

D. Christensen: Jeg kan aldeles ikke slutte mig til den Betragtning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimestad) gjorde gjældende, da han paa det